

Kazimierz Uździcki

Jubileusz 70-lecia urodzin i 50-lecia pracy zawodowej prof. zw. dr hab. Marii Jakowickiej

---

Nauczyciel i Szkoła 1 (8), 209-217

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kazimierz Uździcki

Jubileusz 70-lecia urodzin i 50-lecia pracy zawodowej prof. zw. dr hab. Marii Jakowickiej

W roku 1999 przypadło 50-lecie pracy zawodowej i 70-lecie urodzin bardzo znanego oraz cenionego zarówno w środowisku polskim, jak i zagranicą pedagoga, współtwórcy pedagogiki wczesnoszkolnej i kształcenia nauczycieli, wychowawcy i nauczyciela akademickiego wielu pokoleń — prof. zw. dr hab. Marii Jakowickiej.

Prof. zw. dr hab. Maria Jakowicka urodziła się 25 sierpnia 1929 roku w Rąbczynie w rodzinie chłopskiej. Szkołę podstawową ukończyła w roku 1942 w Zwierzyncu, w Generalnej Guberni. W roku 1945 rozpoczęła naukę w Liceum Pedagogicznym w Wągrowcu, a po jego ukończeniu w roku 1948 podjęła pracę nauczycielską w Pszczewie koło Międzyrzecza. W roku 1952 rozpoczęła pracę w Liceum Pedagogicznym w Gorzowie Wielkopolskim. Stopień magistra pedagogiki uzyskała w roku 1958 na Uniwersytecie Warszawskim. Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych otrzymała na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, w roku 1968 za, pracę pt.: „Wpływ praktyk pedagogicznych na kształtowanie się osobowości nauczycieli”. W roku 1970 podjęła pracę w WSN w Słupsku na stanowisku starszego wykładowcy, w roku 1971 przeniosła się do pracy w WSN, a następnie w WSP w Zielonej Górze, gdzie pracuje do chwili obecnej. W roku 1972 powołana została na stanowisko docenta w WSP w Zielonej Górze, a w roku 1978 na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu za całokształt dorobku naukowego oraz pracę pod tytułem: „Uwarunkowania funkcjonowania szkół środowiskowych w średnim mieście” napisaną pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. Stanisława Kowalskiego, uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki. Tytuł naukowy profesora otrzymała w roku 1985, a stanowisko profesora zwyczajnego w roku 1991.

W latach 1990–1999 równoległe z pracą w Zielonej Górze, na zasadzie wzmocnienia kadry naukowej różnych uczelni, była zatrudniona także:

1. W Uniwersytecie Szczecińskim w Szczecinie (1988–1993),
2. Jako Gastprofesor na Uniwersytecie Technicznym w Cottbus (1991–1992),
3. Jako Gastprofesor na Uniwersytecie Brandenburskim — Instytut Pedagogiki w Cottbus (1992–1993),
4. W Wyższej Szkole Pedagogicznej Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie od roku 1994, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Prawie cała działalność dydaktyczno-wychowawcza Profesor Marii Jakowickiej, poza pierwszymi 4 latami pracy w szkole podstawowej w Pszczewie koło Międzyrzecza w charakterze nauczyciela, nierozzerwalnie związana jest z pracą w instytucjach kształcenia nauczycieli. Praca w Liceum Pedagogicznym w Gorzowie Wielkopolskim stanowiła dobre podwaliny do przyszłego funkcjonowania w kształceniu nauczycieli w uczelniach wyższych, a szczególnie w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze, gdzie pracowała 28 lat, pełniąc różnego rodzaju funkcje zawodowe, związane z działalnością dydaktyczno-wychowawczą.

Profesor M. Jakowicka w ciągu pięćdziesięciu lat swojej pracy zawodowej dała się poznać nie tylko jako znakomity pracownik nauki, lecz także jako wspaniały pedagog. Przeprowadzane sondaże wielokrotnie wykazywały, że wykłady Profesor M. Jakowickiej zawsze charakteryzowały się bardzo wysokim poziomem naukowym i dużą frekwencją studentów.

Równoległe z działalnością dydaktyczną Profesor Maria Jakowicka prowadziła także szeroką działalność naukowo-badawczą, która przejawiała się zarówno w realizowaniu badań empirycznych, jak również i kierowaniu licznymi zespołami badawczymi.

Łącznie w swoim bogatym dorobku naukowym posiada 238 publikacji, z czego 32 zagraniczne, 206 krajowych.

We wszystkich tych formach prac naukowych zaznacza się oryginalność problemów i twórcze podejście do ich rozwiązywania.

Dorobek naukowy Profesor Marii Jakowickiej mieści się w trzech dyscyplinach naukowych:

I. Pedeutologia, w tym głównie problematyka kształtowania się osobowości nauczyciela w procesie kształcenia zawodowego.

II. Pedagogika społeczna, w ramach której badania skupione zostały na średnim mieście jako środowisku wychowawczym.

III. Pedagogika wczesnoszkolna z uwzględnieniem całości kształtu problematyki edukacji w tym względzie.

W pierwszym zakresie opracowań naukowych znajduje się problematyka procesu kształtowania się osobowości w aspekcie identyfikowania się studentów z zawodem nauczycielskim. Proces ten ujmowany jest na szerszym podłożu uspołeczniania młodzieży studiującej, w jego bezpośrednich uwarunkowaniach osobowościowych, w kategoriach typów motywacji pochodzenia terytorialnego i stratyfikacyjnego. Dorobek ten mieści się w pedagogice szkoły wyższej w zakresie analizy procesów uspołeczniania w toku studiowania młodzieży pochodzącej z różnych środowisk i grup społecznych. Do najważniejszych publikacji z tego zakresu można zaliczyć:

— *Założenia prognostyczne rekrutowania i kształcenia kandydatów do zawodu nauczycielskiego*. „Kwartalnik Pedagogiczny” 1969, nr 4, s. 147–151.

— *Problemy samowychowania w kształceniu kandydatów do zawodu nauczycielskiego*. „Ruch Pedagogiczny” 1970, nr 4, s. 489–495.

— *Kształtowanie typów osobowości nauczyciela w procesie nauki zawodu*. „Nauczyciel i Wychowanie” 1971, nr 5, s. 74–86.

— *Motywy podjęcia studiów w zakładzie kształcenia nauczycieli a proces identyfikacji z zawodem nauczycielskim*. „Studia Pedagogiczne” Tom XXII pod red. Prof. dr St. Kowalskiego. Zakład Narodowy im. Ossolińskich. Wrocław–Warszawa–Kraków 1973, s. 247–287.

— *Kształcenie nauczycieli w naukowo modyfikowanej rzeczywistości pedagogicznej środowiska lokalnego*. „Rocznik Pedagogiczny”. Tom 6. Ossolineum. Wrocław–Warszawa 1980, s. 203–217.

— *Praktyki pedagogiczne w kształceniu nauczycieli*. „Nowa Szkoła” 1984, nr 11, s. 483–489.

— *Rola praktyk w kształceniu kandydatów do zawodu nauczycielskiego*, [w:] *Modernizacja kształcenia i doskonalenia nauczycieli*. Warszawa 1984, s. 52–67.

— *Integracja przygotowania zawodowego kandydatów na nauczycieli*. „Materiały i Sprawozdania”. Zeszyt 11, WSP w Krakowie. Kraków 1987, s. 21–31.

— *Możliwość kształcenia nauczycieli w wyższych szkołach pedagogicznych*. „Ruch Pedagogiczny” 1987, nr 6, s. 27–46.

— *Education for Primary School Teachers (I–III) for the Realization of General Technology Contents*, [w:] *Moderne Technologie vzedelavanie*. Nitra 1993, s. 15–19.

— *The Student's Results in Poland in the Environmental Protection Fields as a Value of Contemporary youth on the Basis of Teachers Trainer course*, [w:] *Environmental Issues Education and Training*. Bańska Bystrzyca 1995, s. 108–116.

— *Ergebnisse des Grundkurs im Bereich der Umwelterziehung und — bildung realisiert im Rahmen des TEMPUS — program an der PH in Zielona Góra*, [w:] „TEMPUS. Gemeinsame Europaiche Projekt” 1995, nr 1, s. 11–37.

— *Standars der Ausbildung von Fachlehrern in Polen*, [w:] *Reform der Lehrerbildung in der Folge der politischen und gesellschaftlichen Transformation in Belarus, Polen, Rußland, Ungar an den neuen Landem Deutschlands*. Berlin 1998, s. 37–43

Drugi zakres dorobku naukowego Profesor Marii Jakowickiej skupia się na problematyce współdziałania szkół w warunkach średniego miasta w kategoriach szans i utrudnień w zróżnicowanych strefach miasta. Prace w tym zakresie w głównym nurcie tak diagnostycznym, jak i prakseologicznym, podejmowane są z celem przezwyciężenia nieprawidłowości i unifikacji funkcjonowania szkoły. Do prac z tego zakresu można by zaliczyć:

- *Uwarunkowania funkcjonowania szkół środowiskowych w średnim mieście*. Zielona Góra 1978, ss. 250.
  - *Strefy ekologiczne w środowiskowym systemie wychowania Zielonej Góry*. „Przegląd Lubuski” 1978, nr 3, s. 79–95.
  - *Rodzina jako niezbędny komponent działalności szkół środowiskowych w Zielonej Górze*. „Przegląd Lubuski” 1978, nr 1/2, s. 61–69.
  - *Wzbogacanie doświadczeń uczniów klas początkowych w kontaktach ze środowiskiem*. Warszawa 1983, ss. 202.
  - *Doskonalenie funkcjonowania szkół środowiskowych średniego miasta*. „Studia Pedagogiczne”. Tom XL VII 1984, s. 159–175.
  - *Środowisko w procesie optymalizacji kształcenia*, [w:] *Optymalizacja procesu kształcenia*. Zielona Góra 1984, s. 111–127.
  - *Współdziałanie szkół ze środowiskiem średniego miasta. Raport z badań*. Zielona Góra 1985, ss. 101.
  - *Warunki funkcjonowania szkoły w środowisku wiejskim. Raport z badań*. Zielona Góra 1985, ss. 68.
  - (współautorstwo) M. Winiarski: *Edukacja równoległa w polskim systemie oświatowym*. Red. E. Trempała, Tom I. Bydgoszcz 1985, s. 189–357.
  - *Warunki wychowawcze środowiska miejskiego*, [w:] *Pedagogika i Psychologia*, redakcja M. Jakowicka. Zielona Góra 1986, s. 9–31.
- Dorobek trzeciego zakresu problematyki skupia się na kompleksach zagadnień dotyczących startu szkolnego uczniów, aktywizacji procesów rozwoju dziecka, zagadnień oceniania szkolnego, zróżnicowanej oceny zachowania, kształtowania doświadczeń dziecka w kręgach jego życia. Ważniejsze prace z tego zakresu, to:
- *Problematyka środowiska w reformowanym systemie dydaktyczno-wychowawczym klas początkowych*. „Życie Szkoły” 1980, nr 7/8, s. 44–47.
  - *Zasada ciągłości pracy pedagogicznej w okresie startu szkolnego dziecka*. „Nauczyciel i Wychowanie” 1981, nr 1, s. 45–55.
  - *Funkcja integracyjna przedmiotu metodyka nauczania początkowego i pracy wychowawczej na studiach nauczycielskich*. „Dydaktyka Szkoły Wyższej” 1981, nr 2(54), s. 119–129.
  - *Stan, potrzeby i warunki rozwoju pedagogiki wczesnoszkolnej*. Tekst na zamówienie Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN 1983, ss. 82.
  - *Organizacja pracy własnej uczniów jako problem wychowawczy w klasach początkowych*. „Życie Szkoły” 1986, nr 12, s. 659–664.
  - *Teoretyczne i praktyczne aspekty integracji kształcenia w klasach początkowych*, [w:] *Teoria i praktyka kształcenia wczesnoszkolnego*. Zielona Góra 1987, s. 25–41.
  - *Środowiskowe uwarunkowania aktywności twórczej uczniów klas początkowych*, [w:] *Twórcza aktywność uczniów klas początkowych*, red. M. Jakowicka, J. Kujawiński. Zielona Góra 1989, s. 79–91.

— Samodzielność jako kategoria określania rozwoju dziecka. „Życie Szkoły” 1989, nr 5, s. 259–268.

— *Nauczanie a rozwój dziecka w kreowaniu kształceniem uczniów klas początkowych*, [w:] *Wybrane problemy kształcenia dzieci przedszkolnych i wczesnoszkolnych*. Zielona Góra 1989, s. 17–45.

— *Zur Integrierung technischer Erziehung mit anderen Lehrfachern in den Anfangsklassen*, [w:] *Pracovna vychova a polytechnicke vzdelavanie*. Žylna 1989, s. 224–234.

— *Die Notwendigkeit konzeptioneller Veränderungen in der technischen Erziehung an allgemeinbildenden Schulen*, [w:] „Polytechnik Arbeitslehren und Ihre Didaktik”. Gießen 1991, nr 3/4, s. 1–4.

— *Grundlagen der pädagogischen Arbeit mit Kindern in der Grundschule. Studienmaterial*. Cottbus 1991, ss. 91.

— *A Proposition of Evaluating a Child's Development in the Process of Primary Education Training University of Twente*. The Netherlands 1992, s. 22–25.

— *Kształcenie dla rozwoju — zmiana i nowe obszary w badaniach edukacyjnych i działalności praktycznej*. [w:] *Teoretyczne odniesienia i praktyczne rozwiązania w pedagogice wczesnoszkolnej*, red. naukowa St. Palka. Katowice 1994, s. 31–40.

— *Ocena szkolna w przemianach edukacyjnych*. „Życie Szkoły” 1994, nr 8, s. 454–462.

— *The methods of Stimulating the Innovation Work of Technology Teachers in Poland*, [w:] *Technicke vzdelanie ako súčasť všeobecného vzdelania*. Bańska Bystrzyca 1996, s. 30–35.

— *Information about programme reform in Poland including contents comprising all aspects of technology*, [w:] *Technicke vzdelanie ako súčasť všeobecného vzdelania*. Bańska Bystrzyca 1997, s. 33–37.

Kierowanie wieloma zespołami badawczymi i redagowanie prac zbiorowych powstałych na podłożu prowadzonych badań należy do kolejnych dokonań Profesor Marii Jakowickiej: Do najważniejszych opracowań w tym względzie należy zaliczyć:

— *Optymalizacja procesu kształcenia*. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1984, ss. 356.

— *Teoria i praktyka kształcenia wczesnoszkolnego*. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1987, ss. 178.

— *Aspiracje dzieci i młodzieży uczącej się w województwie zielonogórskim*. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1987, ss. 146.

— *Różnorodność organizacji i niektórych efektów wychowania w średnim mieście*. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1987, ss. 178.

— *Nauczanie Początkowe*. Zeszyt nr 16. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1987, ss. 84.

— *Aktywizacja uczniów w procesie dydaktyczno-wychowawczym*. XVII Sesja Postępu Pedagogicznego w Zielonej Górze 23-24 maja 1987. Wojewódzka Rada Postępu Pedagogicznego, Kuratorium Oświaty i Wychowania, Oddział Doskonalenia Nauczycieli. Zielona Góra 1988, ss. 146.

— *Wychowanie do pracy w procesie kształcenia*. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1988, ss. 255.

— *Twórcza aktywność uczniów klas początkowych*. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1989, ss. 237.

— *Wybrane problemy kształcenia dzieci przedszkolnych i wczesnoszkolnych*. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1989, ss. 159.

— *Wychowanie Przedszkolne*. Redakcja pracy zbiorowej. Zeszyt 5. Wydawnictwo ODN w Zielonej Górze. Zielona Góra 1989, ss. 96.

— *Edukacja w okresie przemian ustrojowych*. Zielona Góra – Cottbus 1994, ss. 244.

— *Współczesne przemiany edukacji wczesnoszkolnej*. WSP w Zielonej Górze. Zielona Góra 1995, ss. 293.

— *Przemiany edukacyjne we współczesnej szkole*. WSP TWP. Warszawa 1998, ss. 163.

— Międzynarodowy zespół Badawczy Gemeinsame Europaiche Projekt. TEMPUS—Projekt Teacher Training For Environmental Protection (TEP) (Ekologiczne kształcenie kandydatów na nauczycieli). Erfurt, Bańska Bystrzyca, Einthoven, Gissen, Zielona Góra 1991–1993

— i inne.

Bardzo ważnym i znaczącym przejawem działalności Profesor Marii Jakowickiej jest udział w kształceniu kadry naukowej. Ze względu na bogactwo i różnorodność dokonań w tym zakresie, zagadnienie to ukaże w następujących aspektach:

A. Recenzowała 34 prace doktorskie w takich uczelniach, jak: UAM w Poznaniu, IBP w Warszawie, UMK w Toruniu; UMCS w Lublinie, WSP w Krakowie, IBE w Warszawie, WSP w Bydgoszczy, WSP w Zielonej Górze, Uniwersytet Łódzki w Łodzi i Uniwersytet Gdański w Gdańsku.

B. Wypromowała 5 doktorów w: UAM w Poznaniu — 1, IBP w Warszawie — 2, WSP w Bydgoszczy — 1, IBE w Warszawie — 1.

C. Otworzyła 6 przewodów doktorskich w: UAM w Poznaniu — 1, WSP w Krakowie — 1, IBP w Warszawie — 1, WSP w Bydgoszczy — 1, WSP w Zielonej Górze — 2.

D. Wykonała 7 ocen dorobku i rozpraw prac habilitacyjnych dla: UAM w Poznaniu — 4, Uniwersytetu Jagiellońskiego — 1, UMCS w Lublinie — 1, Uniwersytetu Warszawskiego — 1.

E. Napisała 9 opinii dla CKK w sprawie zatwierdzenia habilitacji.

F. Napisała 3 opinie dla CKK w sprawie nadania tytułu profesora.

G. Wykonała 4 oceny dorobku na tytuł profesora dla: UMC w Lublinie — 1, UAM w Poznaniu — 1, Uniwersytet Szczeciński — 1, WSP w Kielcach — 1.

Profesor Maria Jakowicka w ciągu pracy w uczelniach wyższych pełniła wiele różnego rodzaju funkcji zawodowych i społecznych: Do najważniejszych z nich można zaliczyć: Kierownik Praktyk Pedagogicznych WSN w Słupsku (1970–1971), Kierownik Praktyk Pedagogicznych WSN w Zielonej Górze (1971–1972), Kierownik Zakładu Dydaktyki WSP w Zielonej Górze (1971–1999), Dziekan Wydziału Pedagogicznego WSP w Zielonej Górze (1973–1978), Dziekan Wydziału Pedagogicznego WSP w Zielonej Górze (1984–1987), Dyrektor Instytutu Pedagogiki i Psychologii WSP w Zielonej Górze (1978–1999), Prorektor WSP w Zielonej Górze (1979–1981), Dyrektor Instytutu Pedagogiki w Wałbrzychu WSP TWP w Warszawie (1994 i nadal).

Poza tym pełniła szereg funkcji naukowych i społecznych, między innymi: Członek Rady Naukowej Instytutu Badań Pedagogicznych w Warszawie (1986–1990), Członek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (1982–1985), Członek Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej d/s Kadr Naukowych (1987–1990), Członek Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN (1984–1999), Przewodnicząca Międzywojewódzkiego Zespołu d/s Stopni i Specjalizacji Zawodowej w Zielonej Górze (1981–1999), Członek Komisji Kwalifikacyjnej d/s Specjalizacji Zawodowej w Zielonej Górze (1984–1997), Członek Rady Naukowej Centralnego Ośrodka Metodycznego Studiów Nauczycielskich przy WSP w Krakowie (1982–1999), Członek Krajowej Rady Postępu Pedagogicznego (1976–1987), Przewodnicząca Wojewódzkiej Rady Postępu Pedagogicznego w Zielonej Górze (1979–1990), Członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego (1989–1994), Przewodnicząca Zarządu Wojewódzkiego Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Zielonej Górze (1989–1994), Członek Rady Wydawniczej „Zbiorecza Szkoła Gminna” (1974–1982), Członek Rady Wydawniczej „Życie Szkoły” (1983–1997), Członek Rady Redakcyjnej „Ruch Pedagogiczny” (1984–1994), Członek Rady Redakcyjnej „Nauczyciel i Szkoła” (1996 – nadal), Członek Rady Naukowej Instytutu Kształcenia Nauczycieli w Warszawie (1986–1990) i inne.

Kolejnym przejawem dokonań naukowych Profesor Marii Jakowickiej jest jej udział w różnego rodzaju konferencjach, sympozjach i sesjach naukowych zarówno krajowych, jak i zagranicznych. W ciągu swojej pracy zawodowej uczestniczyła razem w 119 konferencjach, z czego 28 razy brała udział w konferencjach zagranicznych wygłaszając referaty oraz 91 razy z referatami w konferencjach krajowych.

Poza tym była organizatorem i kierownikiem 12 konferencji krajowych i 8 konferencji międzynarodowych.

Profesor Maria Jakowicka współpracowała także z wieloma wydawnictwami krajowymi, biorąc udział jako członek w kolegiach redakcyjnych między innymi pism takich jak: „Zbiornia Szkoła Gminna”, „Życie Szkoły”, „Ruch Pedagogiczny”, „Nauczyciel i Szkoła”; również pracując jako Członek Rady Naukowej Instytutu Kształcenia Nauczycieli w Warszawie, Członek Centralnej Rady Postępu Pedagogicznego w Warszawie, Członek Wojewódzkiej Rady Postępu Pedagogicznego w Zielonej Górze i inne.

Kolejnym przejawem działalności naukowej Profesor Marii Jakowickiej była szeroka współpraca z wieloma uczelniami krajowymi, jak np.: Uniwersytetem Warszawskim w Warszawie, Uniwersytetem Jagiellońskim w Krakowie, Wyższą Szkołą Pedagogiczną im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Uniwersyteciem im. Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie, Uniwersytetem Gdańskim w Gdańsku, Uniwersytetem Szczecińskim w Szczecinie, Wyższą Szkołą Pedagogiczną TWP w Warszawie oraz uczelniami zagranicznymi, jak: Uniwersytetem Brandenburskim w Poczdamie, Uniwersytetem im. Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy, Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Hradec Kralowe, Uniwersytetem w Ostrawie, Wyższą Szkołą w Vechcie, Uniwersytetem Technicznym w Einthoven i innymi.

Prof. Maria Jakowicka za swoją pracę naukową i dydaktyczną otrzymała wiele odznaczeń i nagród. Do najważniejszych odznaczeń i wyróżnień można zaliczyć: Odznakę Za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego, Złoty Krzyż Zasługi, Złotą Odznakę ZNP, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal XXX-lecia Polski Ludowej; Odznakę za Zasługi dla Rozwoju Miasta Zielonej Góry, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Dyplom Honorowy Ministra Kultury i Sztuki za osiągnięcia w upowszechnianiu kultury, Medal Zasłużony dla Szkolnictwa Zielonogórskiego, Honorowa Odznaka SZSP, Honorowy Medal Zasłużony dla Postępu Pedagogicznego, Zasłużony Nauczyciel PRL i inne.

Spośród otrzymanych najważniejszych nagród można wymienić:

Okręgową Nagrodę Pedagogiczną Kuratorium Okręgu Szkolnego w Zielonej Górze, Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w działalności naukowo-dydaktycznej i organizacyjnej, Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za szczególne osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej, Lubuską Nagrodę Kulturalną, Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za pracę w Zespole Dydaktyczno-Wychowawczym, Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej, Nagrodę Dyrektora Instytutu Programów Szkolnych za wkład pracy w przygotowanie programów reformy, Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za pracę w Zespole Dydaktyczno-wychowawczym, Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego

i Techniki za pracę w Zespole Dydaktyczno-wychowawczym, Nagrodę Kuratora Oświaty i Wychowania w Gorzowie Wlkp. oraz kilkakrotne Nagrody J. M. Rektora.

W ciągu swojej pracy zawodowej była członkiem między innymi następujących towarzystw naukowych: Komitet Nauk Pedagogicznych PAN, Zespół Pedagogiki Wczesnoszkolnej, Towarzystwo Socjologiczne, Polskie Towarzystwo Pedagogiczne, Krajowa Rada Postępu Pedagogicznego, Wojewódzka Rada Postępu Pedagogicznego, Rada Naukowa Instytutu Kształcenia Nauczycieli, Rada Naukowa Instytutu Badań Pedagogicznych i innych.

Myślę, że wyrazem uznania dorobku naukowego, działalności, wkładanej pracy, była konferencja zorganizowana między innymi ze względu na jubileusz Profesor Marii Jakowickiej, w której licznie uczestniczyli przyjaciele i współpracownicy, a wśród nich znani Profesorowie z kraju, będący w kontaktach naukowych. Wypowiedzi uczestników konferencji, prócz części merytorycznej, zawierały także wyrazy uznania i szacunku. Niebawem ukaże się publikacja pod tytułem „Pedagogika wobec przemian i reform oświatowych”, którą dedykujemy Jubilatce.